

Velké věci zrají nenápadně

autor: Rh, převzato z <https://www.vira.cz/texty/tema-tydne>

Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; ať spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste, on ani neví jak. (Mk 4, 26-27)

Když bratr Roger zakládal komunitu bratří v malé francouzské vesničce Taizé, nejspíš netušil, do jakých rozměrů se tato komunita usilující o smíření mezi lidmi rozroste. Dnes je známá po celém světě a přináší bohaté ovoce.

Podobně tomu bylo i tehdy, když bylo založeno abbé Pierrem hnutí Emauzských domů, starající se o lidi na okraji společnosti, nebo kongregace Misionářek lásky založená Matkou Terezou. A i další organizace, řády, hnutí, společnosti, které začínaly s malou hrstkou „nadšenců“ a později se staly známé po celém světě. Společenství, která začínala v malém a později v nich našlo pomoc mnoho potřebných.

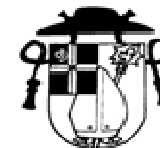
Nejde však jen o velké věci světových rozměrů. Malé velké věci se mohou dít v našem každodenním životě na mnoho způsobů: dobré slovo, laskavost, polknutí „jedovaté sliny“, přání dobra... A také například i při narovnávání mezilidských vztahů. Poprosíme-li někoho o odpuštění a smíření, mnohdy stačí jen pár slov. A padnou-li tato slova na úrodnou půdu, budou-li druhou stranou přijata, můžeme už zde na zemi zakoušet radost a pokoj.

K našim plánům je dobré přizvat Ježíše, důvěřovat v jeho pomoc a nechat se jím vést.

Velké věci zrají v tichu a nenápadně.

Zdroje: <https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/velke-veci-zraji-nenapadne>; fotografie: archiv editora.

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Červen 2024 • Ročník 17 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

*„Hleďte především Boží království a spravedlnost,
a všechno ostatní vám bude přidáno.“*

(Matouš 6,33)

Aktuálně

*****

ČERVEN je zasvěcen **Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu**. Zveme farníky každý pátek po mši svaté na **pobožnost k Božskému Srdci Páně**.

*****

KAŽDOU STŘEDU od 10:00 se koná **mše svatá v Domově pro seniory U Pramene Louny**.

*****

KAŽDOU SOBOTU od 18:00 se koná **v kostele sv. Jakuba v Cítolibeč mše svatá s nedělní platností**.

*****

VE ČTVRTEK 6. června 2024 od 18:30 proběhne **setkání farní rady**.

*****

V PÁTEK 7. června 2024 pořádá také naše farnost znovu **NOC KOSTELŮ**. Večerní program je připravován pro **děkanský kostel svatého Mikuláše v Lounech**. Aktuální informace naleznete na vývěškách nebo na <https://www.nockostelu.cz/>.

*****

V NEDĚLI 16. června 2024 po mši svaté Vás zveme na další **farní „kafíčko“**.

*****

Přehled nedělních a svátečních bohoslužeb

- 2. 6. 2024 SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Slavnostní eucharistický průvod k oltáři a požehnání městu; mši svatou doprovodí chrámový sbor.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Ročově
– Mše svatá ve 14:30.
- 6. 6. 2024 ČTVRTEK 9. TÝDNE V MEZIDOBÍ**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 17:30.
- 7. 6. 2024 SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 17:30.
- 9. 6. 2024 10. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 10:00.
První svaté přijímání dětí.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 16. 6. 2024 11. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Kostel Stětí sv. Jana Křtitele v Libčevsi
– Mše svatá ve 13:00.
- 23. 6. 2024 12. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 29. 6. 2024 SOBOTA 11. TÝDNE V MEZIDOBÍ**
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá ve 14:00.
- 30. 6. 2024 13. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.

Úryvky z textů církevních otců /6

Svatý Basil Veliký (* 330, † 379)

O Duchu Svatém

15,36. Skrze Ducha Svatého je znovu obnovena cesta do ráje, cesta do nebeského království. Skrze Ducha Svatého jsme znovu přijati za syny, můžeme Boha nazývat svým Otcem, můžeme být účastní na Kristově milosti, nazývat se dětmi světla, mít účast na věčné slávě, zkrátka můžeme dosáhnout plného požehnání v tomto i budoucím životě. Je nám přislíbeno tolik dober a jako by se již teď zrcadlila v milosti.

18,47. Cesta k poznání Boha vede od jednoho Ducha skrze jednoho Syna k jednomu Otci. A zase naopak dobrota nabytá zrozením, svatost vyplývající z přirozenosti a královská důstojnost přechází z Otce skrze Jednorozeného na Ducha. Toto vyznáváme v božských osobách a svatá nauka o jednom Bohu se tím nerozpadá.

27,66. Nauku a příkazy uchovávané v církvi jednak známe ze sepsané nauky, jednak z apoštolské tradice, kterou jsme poznali až při slavení eucharistického tajemství. Obojí má stejný význam pro zbožnost. Kdo aspoň trochu poznal církevní předpisy, ten nebude proti tomu nic namítat. Kdybychom odmítali nepsané tradice jako málo věrohodné, zapomněli bychom, že tím škodíme i evangeliu. Ano, samo Boží slovo bychom změnili v pouhá slova. Kdo ze svatých nám zanechal písemně slova proseb nad eucharistickým chlebem a nad kalichem? Nespokojujeme se totiž pouze tím, co připomenul apoštol nebo evangelium, ale přidáváme a dodáváme při tajemstvích další stejně důležitá slova a ta bereme z nepsané nauky. Žehnáme křestní vodu, olej a ještě samotného křtěnce. Kde je to napsáno? Což to není z tradice, o které se veřejně nemluví a která je tajně předávána? A které napsané slovo předepsalo mazání olejem či trojí ponoření člověka? Odkud to známe? A co při křtu? Z kterého Písma je odříkání se satana a jeho andělů? Copak to nemáme z neuvěřitelné a v tajnosti uchovávané nauky, kterou naši otcové střežili v naprosté tichosti dobře poučení, že to, co je z tajemství vznešené, nutno uchovávat v tichosti? Tímto způsobem apoštolové a Otcové, kteří na začátku předepsali církevní obřady, chránili v tajnosti a tichosti posvátná tajemství. Konečně tajemství je to, co se jen tak zbůhdarma nevynáší na veřejnost.